

CAIXA SABADELL

De la rumorologia als despatxos

La crisi financera mundial ha empès algunes caixes catalanes a iniciar una reflexió sobre el seu futur. Amb fusions o amb altres acords de col·laboració com a alternatives, la majoria d'entitats es troben immerses en reunions que ja van més enllà dels rumors per redefinir el seu camí. El Banc d'Espanya i el govern català ja n'estan al corrent.

La vella idea d'una Catalunya amb menys caixes d'estalvis però més potents, suportada majoritàriament per la classe política però no pas per les entitats de menor dimensió que pretesament havien de ser canibalitzades per les grans, ja no es nega ni del dret ni de l'inrevés. Caixa Sabadell, Caixa Terrassa i Caixa Manlleu han obert la capsa dels trons tot just fa un parell de setmanes, coincidint amb les converses

Caixa Sabadell, Caixa Terrassa i Caixa Manlleu han comunicat al BE que mantenen converses per a un acord, no necessàriament una fusió.

pugui prendre sobre aquesta qüestió l'executiu català: "aquest govern ha actuat de manera poc intervencionista, sense afany de polititzar, a diferència del que passa en altres territoris", va recordar Montilla. Abans que esclatés la crisi financera, i de fet fins fa un parell de mesos, l'executiu català mai no havia defensat la fusió d'entitats catalanes, tret d'un parell d'intents de sumar Catalunya, Tarragona i Girona, que van fracassar pel diferent color polític de les diputacions. Ara bé, la Generalitat s'ha oposat frontalment a qualsevol intent de l'executiu de Zapatero de modificar la llei espanyola de caixes per retirar competències d'autorització de fusions al govern català.

Sense obsessionar-se per la fusió?

"La fusió és només una de les moltes possibilitats de què s'està començant a parlar, però en cap cas ningú no pot donar per feta aquesta operació. Tot just estem començant a realitzar els primers estudis. No hi ha res decidit. Estudiem també, al mateix nivell, les opcions d'una plataforma tecnològica conjunta, la creació de centres operatius compartits, el desenvolupament de sistemes integrats i l'opció de fer emissions conjuntes", sostenien fonts de Caixa Sabadell just abans de reunir-se dimarts passat amb el subgovernador del Banc d'Espanya, Javier Aríztegui, a qui van presentar les línies mestres del pla d'integració. El regulador financer estudiarà ara la documentació rebuda i el pla dissenyat per les tres caixes de cara a seguir avançant en el projecte de fusió, que podria ser anunciat formalment en les properes setmanes.

Si s'arribava a culminar el procés, la integració de Terrassa, Sabadell i Manlleu, el nou grup necessitaria uns 200 milions d'euros provinents del nou Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB). Segons les dades de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis (CECA), l'entitat resultant de la fusió es convertiria en la novena entitat per dipòsits de clients en administrar 21.612 milions d'euros, dels quals 10.016,5 milions provenen

de Caixa Sabadell, 9.254,5 milions de Caixa Terrassa i 2.341 milions de Caixa Manlleu.

Reducció d'oficines i treballadors.

En el comunicat que van emetre les tres entitats després de reunir-se amb el Banc d'Espanya es continuava mantenint que actualment no hi ha cap projecte concretat i que les entitats seguiran en la via de converses i estudis amb la finalitat de continuar aprofundint en les possibilitats de col·laboració i avaluar les actuacions més adequades que es podrien dur a terme en comú.

Si bé cap d'aquestes tres entitats no dona oficialment per feta una fusió, la veritat és que ja han posat sobre la taula algunes xifres sobre l'impacte que podria tenir la unió. La primera, una important reducció de la plantilla, a més del tancament del 20 % del nombre d'oficines. Caixa Sabadell, Caixa Terrassa i Caixa Manlleu sumen actualment més de 3.600 treballadors. La fusió també implicaria la retallada de 400 llocs de treball a través de prejubilacions de tots aquells treballadors de més de 55 anys. Les oficines passarien de les 750 actuals a les 600.

Altres processos en marxa.

Mentrestant, Caixa Manresa resta a l'expectativa dels moviments que es produeixin, i si bé en un primer moment semblava que s'integraria en el procés de les caixes comarcals, se n'ha anat apartant. L'entitat del Bages té les millors ràtios de les caixes comarcals, però una dimensió força menor que Terrassa i Sabadell, fet que li treu força en les hipotètiques negociacions. En el cas de Caixa Laietana, de les més petita del mapa català, no ha descartat cap fórmula de col·laboració, però la direcció general de l'entitat considera que és un cas diferent de Terrassa, Manlleu i Sabadell. En tot cas, si l'operació de fusió de caixes públiques no quallés, l'entitat de Mataró podria veure amb bons ulls una altra combinació, amb Girona i Manresa.

Per la seva banda, Caixa Penedès, la tercera de Catalunya, es mou en un escenari diferent de la resta. La seva prioritat seria una fusió amb una altra entitat fora del territori català. Una opció que no compta d'entrada amb el vistiplau de l'executiu català, que ha

iniciades poc abans entre les tres caixes públiques (Catalunya, Tarragona i Girona). Ningú no parla obertament de fusió o absorció, però totes les entitats implicades reconeixen que, ara sí, és una opció sòlida que està als seus despatxos. I també als despatxos de la Generalitat i del Banc d'Espanya.

El president de la Generalitat, José Montilla, en fer-se públics els contactes entre entitats catalanes, va deixar clar que els canvis que puguin produir-se en el sector financer català seran sobre la base de les "converses" que tinguin els responsables de les caixes d'estalvis, però no sobre les decisions que

FOTOGRAF

Caixa Catalunya, Caixa Girona i Caixa Tarragona també mantenen converses.

deixat clar que opta per processos de fusió entre entitats catalanes. Penedès no ha mogut fitxa ni s'ha pronunciat respecte a les converses entre Sabadell, Terrassa i Manresa, si bé va ser informada i convidada a participar en el

procés.

Sens dubte, però, el procés de més envergadura que està en marxa és la fusió de les tres caixes de fundació pública. Caixa Catalunya, Caixa Tarragona i Caixa Girona tenen més avançades les converses. La fusió donaria lloc a la segona entitat financera catalana per volum d'actius i la quarta de l'estat. El nou grup tindria més de 33.400 milions d'actius, amb dades de finals del 2008. Els sindicats ja han fet els seus càlculs, davant la possibilitat que aquesta fusió es tanqui abans del setembre. L'operació no tindria un impacte excessiu en les plantilles de les tres entitats, i la caixa resultant comptaria amb 1.756 oficines i 9.362 treballadors. Fonts coneixedores de la negociació coincideixen a remarcar que en cap cas la nova entitat no serà presidida per Narcís Serra. L'actual president de Caixa Catalunya, ex-ministre del PSOE, donaria una visió massa polititzada de l'operació, justament el que es vol evitar per no treure-li valor.

Amenaça d'una loapa financera.

Precisament en una setmana decisiva

per a la composició del futur mapa de caixes catalanes hi va haver el relleu en la presidència de Caixa Girona, amb un desmentiment clar per part d'Arcadi Calzada. El president sortint va assegurar que no és cert que hagi participat en converses amb Caixa Tarragona i Caixa Catalunya per iniciar un procés de fusió: "l'únic que hi ha hagut és una reunió per parlar de la situació econòmica global i per fer un sondeig sobre la possibilitat que aquestes tres caixes es fusionin. El consell de Caixa Girona no ha debatut el tema, ja que l'entitat "ara per ara no té cap necessitat d'anar a les fusions".

Al marge d'aquest desmentiment, Calzada va aprofitar el seu comiat per a denunciar que els bancs espanyols pressionen el govern de José Luis Rodríguez Zapatero per canviar el model de les caixes catalanes, ja que consideren que és un model que té uns certs privilegis. L'ex-president de Caixa Girona va parlar de "loapa financera", assegurant que des de Madrid hi ha un interès especial a difondre informacions sobre les fusions de les caixes. "La banca sempre diu que les caixes poden comprar bancs, però els bancs no poden comprar caixes. Es propicia una pressió perquè el model de les caixes sigui diferent, vagi cap a la concentració i hi hagi menys entitats", va concloure.

Tot i que és evident que hi ha arguments econòmics que poden avalar un procés de concentració, Calzada va argumentar que "no és menys cert que a qui fem nosa és a la banca. Les caixes en el seu conjunt no ens sentim especialment ben tractades, és veritat que hi pot haver caixes que necessiten capitalització més urgent que d'altres, però tot el sistema és sòlid".

Sigui com sigui, encara no hi ha res lligat del tot. El Banc d'Espanya i el govern català estan al corrent de les converses i hi donen suport. Però en última instància seran les entitats financeres les que faran el pas o no. Posteriorment, la benedició la donarà la Generalitat, que previsiblement no hi posarà cap impediment. Ara bé, d'altres intents de fusió, no només en l'àmbit financer, han acabat avortats per les pressions i la rumorologia malgrat que el seu fonament econòmic fos sòlid.

Gemma Aguilera

Caixes, política i decisions empresarials

Un dels trets que diferencia el sistema de caixes catalanes d'altres territoris de l'estat és la marcada independència política de la majoria de les entitats financeres. Les direccions generals, amb caràcter executiu, són ocupades per professionals de reconeguda experiència en el sector, i les presidències són més aviat honorífiques. En el cas de les tres caixes de les quals les diputacions han estat fundadores, Catalunya, Tarragona i Girona, el director general també té un perfil totalment independent, mentre que la presidència està més marcada pel color polític de qui governa a la Diputació. A Caixa Tarragona, l'assemblea general i el consell d'administració tenen majoria pública, mentre que a Caixa Catalunya els representants polítics ocupen el 47,6 % de l'assemblea i el 50,6 % del consell, i a Caixa Girona els percentatges són del 50,8 % i el 47 %, respectivament.

A més dels polítics, en els òrgans de govern de les caixes hi ha representades entitats fundadores sense vinculació política, com són institucions d'interès social i representants dels clients i dels treballadors. Pel que fa a la resta de caixes no públiques, també tenen presència política, però la seva representació se situa entre el 20 % i el 25 %. El 2002 es va modificar la llei catalana de caixes per limitar la presència dels representants de les administracions en els òrgans de govern, i aquestes no poden tenir més del 50 % dels llocs a l'assemblea i al consell.

D'altra banda, l'executiu espanyol ha fet marxa enrere pel que fa a la intenció de modificar la llei de caixes d'estalvis durant aquesta legislatura. El PSOE volia reduir el pes polític als òrgans de govern de les caixes i retirar a les autonomies la competència d'aprovar les fusions interregionals per donar-la al Banc d'Espanya. Però l'oposició frontal de molts territoris i l'inici de converses per a possibles fusions o acords han fet que aquesta modificació quedi ajornada.